

dækkes på anden måde end ved garantistillelse (typisk pant i anden tonnage). Der foreslås derfor i overensstemmelse med den politiske aftale en garantiramme på 5 mia. kr. for kontraheringer i årene 1993 til og med 1995. Såfremt der mod forventning ikke som hidtil kan stilles anden form for supplerende sikkerhed, kan det blive nødvendigt at forhøje garantirammen til 7 mia. kr. I givet fald vil Finansudvalget, som anført i den politiske aftale, blive ansøgt om bevilling hertil.

6. Præmie.

Anvendelsesområdet for en garantiordning bør afgrænses til den ovenfor nævnte »gråzone« mellem på den ene side projekter med minimal risiko, hvor kommerciel garanti er opnåelig, (risikovurderes til en præmie på 1 pct. p.a.) og på den anden side projekter, som efter en individuel vurdering opfattes som stærkt risikofyldte (risikovurderes til en præmie på 3 pct. p.a. og derover). Præmien foreslås derfor i overensstemmelse med den politiske aftale fastsat til 2 pct. p.a. af den til enhver tid udestående garantioplysningsforpligtelse.

7. Fremgangsmåden ved garantistillelse.

Det må anses for ønskeligt at bevare tilknytningen til det finansielle system, som på lang sigt forventes at kunne stille sådanne garantier. Det er endvidere af afgørende betydning, at den opkrævede præmie svarer til risikoen i projektet, idet ordningen i tilfælde af en for lav præmie af EF-Kommissionen vil blive betragtet som en støtteordning. Der må derfor lægges vægt på, at risikovurderingen bliver foretaget på kvalificeret grundlag efter kommercielle kriterier.

Både for at bevare tilknytningen til den finansielle sektor og for at sikre en faglig, kommerciel kreditvurdering foreslås det i overensstemmelse med den politiske aftale, at statsgarantien formidles gennem et pengeinstitut eller et forsikringsselskab. Det foreslås samtidig i overensstemmelse med den politiske aftale, at pengeinstitutet eller forsikringsselskabet selv skal påtage sig 20 pct. af den samlede garantistillelse til samme præmie. Herved styrkes tilliden til, at der vil blive foretaget en grundig og forsigtig kreditvurdering efter kommercielle kriterier. På den baggrund forelås den statslige garanti udformet som en regaranti for 80 pct. af det samlede garantitilsagn. Såfremt pengeinstitut eller forsikringsselskab må indfri deres garanti, kan de gøre den statslige regaranti gældende for 80 pct. af det til enhver tid værende samlede garantiansvar.

Selvom den statslige garanti foreslås formidlet gennem et finansielt institut, tilsiger de meget store

forpligtelsesbeløb dog, at den endelige afgørelse om garantistillelsen træffes i statsligt regi. I overensstemmelse med den politiske aftale foreslås det derfor, at der etableres et garantiudvalg med deltagelse af skibsværftsbranchen, rederibranchen, fagbevægelsen, banker, forsikringsselskaber, Nationalbanken, Finansministeriet og Industriministeriet samt en uafhængig formand. Udvalget skal træffe endelig afgørelse om statslig garantistillelse på grundlag af pengeinstitutets eller forsikringsselskabets kommercielle risikovurdering og supplerende kreditoplysninger fra Danmarks Skibskreditfond.

Der skal indgås en rammeaftale med pengeinstitutter og forsikringsselskaber om ordningens administration. Rammeaftalen skal navnlig indeholde de nærmere retningslinier for kreditvurderingen med henblik på at sikre, at denne foretages på et ensartet grundlag.

8. Ikrafttrædelse m.v.

Garantiordningen forudsættes at være fuldt selvfinansierende, således at indtægter i form af risiko-præmie og renteindtægter modsvarer udgifterne til eventuelle tab og ordningens administration. Den indeholder derfor ikke noget støtteelement. Ordningen skal imidlertid anmeldes til EF-Kommissionen til godkendelse heraf og kan ikke sættes i kraft før Kommissionens godkendelse foreligger. Det foreslås derfor, at industriministeren bemyndiges til at sætte loven ikraft ved bekendtgørelse.

Baggrunden for ændringen af leveringsperioden for indeksfinansieringsordningen er, at der efter EF-Kommissionens fastsættelse af et støtteloft på 9 pct. for 1993 i overensstemmelse med det 7. skibsbygningsdirektiv kan ydes indekslån med statslig inflationsgaranti for kontrakter indgået i 1993 til levering over tre år, d.v.s. indtil udgangen af 1996. Den hidtidige leveringsfrist indtil udgangen af 1995 bør derfor ifølge skibsværftsaftalen ændres til en leveringsfrist indtil udgangen af 1996. Som en konsekvensændring heraf er det nødvendigt at ændre angivelsen af leveringsfristen for indekslån i lov nr. 767 af 12. december 1986 om ændring af forskellige skattelove (Skibsværftsaftalen), som senest ændret ved lov nr. 190 af 23. marts 1992.

9. Økonomiske og administrative konsekvenser.

Med hensyn til garantiordningens statsfinansielle konsekvenser skal anføres, at der henset til ordningens selvfinansierende karakter ikke forventes noget statsfinansielt finansieringsbehov. Garantiordningen er udformet således, at indtægterne for Garantifonden for Skibsbygning i form af løbende betaling af